

“Són necessaris evangelitzadors apassionats i creatius”

Dij, 9/05/2019 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General. 8 de maig 2019.

Catequesi sobre el Viatge Apostòlic a Bulgària i Macedònia del Nord

Estimats germans i germanes, bon dia!

Vaig tornar ahir, cap al tard, d'un [viatge apostòlic de tres dies que m'ha portat a Bulgària i a Macedònia del Nord](#). Agraïxo a Déu que m'hagi permès fer aquestes visites i renovo el meu agraïment a les Autoritats civils d'aquests dos Països que m'han rebut amb molta cortesia i disponibilitat. Als bisbes i a les respectives comunitats eclesials els manifesto el meu cordial agraïment, per la calidesa i la devoció amb què han acompanyat el meu pelegrinatge.

A Bulgària m'ha guiat la memòria viva de [Sant Joan XXIII](#), que va ser enviat a aquell País l'any 1925 com a Visitador i després Delegat Apostòlic. Animat pel seu exemple de benvolença i de caritat pastoral, he trobat aquell poble, cridat a fer de pont entre Europa Central, Oriental i Meridional; amb el lema "Pacem in terris" vaig convidar tothom a caminar pel camí de la fraternitat; i d'aquesta manera, en particular, vaig tenir la joia de fer un pas endavant en la [trobada amb el Patriarca de l'Església Ortodoxa Búlgara Neofit i els Membres del Sant Sínode](#). De fet, **com a cristians, la nostra vocació i missió és ésser senyal i instrument d'unitat, i podem ser-ho, amb l'ajut de l'Esperit Sant, posant el que ens uneix al davant del que ens ha dividit o encara ens divideix.**

La Bulgària actual és una de les terres evangelitzades pels Sants Ciril i Metodi, que [Sant Joan Pau II](#) ha afegit a Sant Benet com a Patrons d'Europa. A Sofia, en la majestuosa Catedral Patriarcal de Sant Alexander Nevkij, vaig estar pregant davant de la sagrada imatge dels dos Sants germans. Ells, d'origen grec, de

Tessalònica, van saber utilitzar la seva cultura per transmetre el missatge cristià als pobles eslaus; van crear un nou alfabet amb el qual van traduir la Bíblia i els textos litúrgics a la llengua eslava. **També avui són necessaris evangelitzadors apassionats i creatius, perquè l'Evangelí arribi a tots els que encara no el coneixen i pugui regar altra vegada les terres on les antigues arrels cristianes s'han assecat.** Amb aquest horitzó he celebrat dues vegades l'Eucaristia amb la comunitat catòlica a Bulgària i l'he animada a tenir esperança i a ser creativa. Manifesto una altra vegada el meu agraïment a aquell poble de Déu que m'ha demostrat tanta fe i tant d'afecte.

L'últim acte del viatge a Bulgària el vàrem realitzar junts amb els [representants de les diverses religions](#): vàrem demanar a Déu el do de la pau, mentre que un grup de nens portava torxes enceses, símbol de fe i d'esperança.

* * *

A Macedònia del Nord m'ha acompanyat la forta presència espiritual de la **Santa Mare Teresa de Calcuta**, que va néixer a Skopje el 1910 i allà, en la seva parròquia, va rebre els Sagraments de la iniciació cristiana i va aprendre a estimar Jesús. En aquesta dona, petita però plena de força gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, veiem la imatge de l'Església en aquell País i en altres perifèries del món: una petita comunitat que, amb la gràcia de Crist, es converteix en una casa acollidora on molts refan la seva vida. Davant del [Memorial de la Mare Teresa](#) vaig pregar amb altres líders religiosos i un grup de pobres, i vaig beneir la primera pedra d'un santuari dedicat a ella.

Macedònia del Nord és un país independent des del 1991. La Santa Seu ha mirat de recolzar des del començament el seu camí i, amb la meua visita he volgut animar la seva tradicional capacitat d'acollir diferents grups ètnics i religiosos; així com el seu compromís per acollir i socórrer un gran nombre d'emigrants i de pròfugs durant el període crític del 2015 i 2016. Allà hi ha una gran capacitat d'acolliment, tenen un gran cor. **Els emigrants els creen problemes, però els acullen i els estimen, i els problemes es resolen.** Aquesta és una gran qualitat d'aquest poble. Un aplaudiment a aquesta gent.

Un país jove, Macedònia del Nord, des del punt de vista institucional; un país petit i que necessita obrir-se a horitzons amples sense perdre les pròpies arrels. Per això ha estat significatiu que precisament allà hi hagués la [trobada amb els joves](#). Nois i noies de diferents confessions cristianes i també d'altres religions -musulmans, per exemple-, tots units pel desig de construir una cosa bella en la vida. Allà els vaig animar a somniar en coses grans i a implicar-se, com la jove Agnès -la futura Mare Teresa- escoltant la veu de Déu que parla en la pregària i en el cos dels germans necessitats. Vaig quedar sorprès, quan vaig anar a visitar les Germanes de Mare Teresa: eren amb els pobres, i vaig quedar sorprès per la tendresa evangèlica d'aquestes dones. Aquesta tendresa neix de la pregària, de l'adoració. Elles els acullen a tots, se senten germanes, mares de tots, ho fan amb tendresa. **Moltes vegades nosaltres cristians perdem aquesta dimensió de la tendresa, i quan no hi ha tendresa, ens tornem massa seriosos, agres.** Aquestes germanes són dolces en la tendresa i fan caritat, però la caritat tal com és, sense dissimular-la. En canvi, quan es fa la caritat sense tendresa, sense amor, és com si sobre l'obra de caritat hi llancem un got de vinagre. No, la caritat és joiosa, no és agra. Aquestes germanes en són un bell exemple. Que Déu les beneixi, a totes.

A més dels testimonis dels joves, a Skopje vaig escoltar els dels [sacerdots i de les persones consagrades](#). Homes i dones que han donat la vida a Crist. Per a ells, tard o d'hora, ve la temptació de dir: “Senyor, què és aquest petit regal meu davant els problemes de l'Església i del món?”. Per això els vaig recordar que una mica de llevat pot fer créixer tota la pasta, i una mica de perfum, pur i concentrat, omple d'olor tot l'ambient.

És el misteri de Jesús-Eucaristia, llavor de vida nova per a tota la humanitat. En la [Missa que vàrem celebrar a la plaça de Skopje](#), vàrem renovar, en una perifèria de l'Europa d'avui, el miracle de Déu que amb uns pocs pans i peixos, trencats i compartits, sacia la fam de les multituds. En la seva inexhaurible Providència confiem el present i el futur dels pobles que he visitat en aquest viatge. Us invito a tots a pregar a la Mare de Déu perquè beneeixi aquests dos Països: Bulgària i la Macedònia del Nord.

Traducció: Josep M. Torrents -Catalunya Religió.